

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVO

GŽ. br.5185/2017

APELACIONI SUD KOSOVA, u veću sudija: Nenad Lazić, predsednik veća, Gezim Llulluni i Nora Bllaca Dula, članovi veća, u pravnoj stvari tužioca A. I. iz G., protiv tužene Pošta i Telekomunikacije Kosova, sa sedištem u Prištini, koju po punomoćju zastupa ovlašćeni zastupnik R. B. iz G., po predmetu spora – radi naknade razlike plate, odlučujući po žalbi ovlašćenog zastupnika tužene protiv Presude Osnovnog Suda u Gnjilanu P.br.889/16 od 10.08.2017. godine, u sednici veća od 11.01.2021 godine, doneo je

PRESUDU

ODBIJA SE kao neosnovana žalba ovlašćenog zastupnika tužene, a Presuda Osnovnog Suda u Gnjilanu P.br.889/16 od 10.08.2017. godine **SE POTVRĐUJE**.

Obrazloženje:

Ožalbenom presudom, u stavu I dispozitiva, usvojen je u celosti tužbeni zahtev tužioca A. I. iz G., protiv tužene Pošta i Telekomunikacije Kosova, sa sedištem u Prištini, te su poništena kao protivzakonita rešenja broj 01-1040-1194/2012 od 07.03.2012. godine i rešenje broj 01-1881/2012 od 09.04.2012. godine, kojim je tužiocu A. I. određen mesečni koeficijent od 8 jedinica, tačnije 9 i 10 po strukturi stepena.

Stavom II dispozitiva ožalbene presude obavezana je tužena Pošta i Telekomunikacije Kosova, sa sedištem u Prištini, da tužiocu A. I. iz G., plati ukupan neto iznos od 4.448,57 Evra, na ime materijalne štete zbog razlike u plati za jedan koeficijent od februara meseca 2012. godine, pa do 31 avgusta 2015. godine, sa kamatom koju primenjuju poslovne banke na Kosovu, na sredstva oročena bez posebne namene, počevši od februara 2012. godine pa do konačne isplate, takođe da tužiocu na ime Penzijskog Trusta Kosova isplati iznos 520,30 Evra, na ime penzijskog doprinosa od strane poslodavca i od strane radnika, kao i Poreskoj Administraciji Kosova iznos od 494,29 Evra, na ime poreza na platu, a sve to u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom II dispozitiva ožalbene presude odlučeno je da svaka strana snosi svoje troškove postupka.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku uložio ovlašćeni zastupnik tužene zbog bitnih povreda odredbi ZPP-a, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i zbog pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se ožalbena presuda preinači i tužbeni zahtev odbije kao neosnovan, ili pak da ista bude ukinuta, a predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Apelacioni Sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 194 Zakona o Parničnom Postupku (ZPP), te je nakon proučavanja spisa predmeta našao:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilac tužbom od 14.02.2013. godine pokrenuo parnični postupak protiv tužene, po predmetu spora radi poništaja rešenja, i naknade razlike u plati. Tužena je u odgovoru na tužbu od 30.04.2014. godine osporila tužbeni zahtev u celosti, te je prvostepeni sud potom, sproveo postupak, izveo dokaze, te nakon toga, dana 11.08.2014. godine doneo Rešenje P.br.153/13, i istim odbacio tužbu tužioca kao neblagovremenu. Na ovo je rešenje tužilac uložio žalbu, a Apelacioni sud Kosova je odlučujući po podnetoj žalbi doneo Rešenje Gž.br.3643/14 od 28.10.2016. godine, kojim je žalbu tužioca usvojio, a Rešenje Osnovnog suda u Gnjilanu P.br.153/13 od 11.08.2014. godine, i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje. Prvostepeni je sud potom, održao raspravu i na ročištu od 12.07.2017. godine odredio veštačenje od strane veštaka finansijske struke. Veštak je po obavljenom veštačenju dostavio prvostepenom sudu svoj nalazi i mišljenje, te je isti saslušan i na ročištu od 10.08.2017. godine. Nakon toga je prvostepeni sud sproveo postupak, i izveo dokaze iz kojih se utvrđuje sledeće činjenično stanje: Tužilac je po ugovoru o radu broj 01-2880-887/2011 od 20.10.2011. godine zasnovao radni odnos kod tužene na radnom mestu Vođa ekipe za energetiku, a na neodređeno vreme. Pomenutim ugovorom između ostalog određen je i koeficijent tužioca i to u visini 10 jedinica. Dopisom Ministra Ministarstva za ekonomski razvoj od 06.12.2011. godine od Predsednika Borda Direktora tuženog zahtevano je smanjenje troškova za osoblje, a Odlukom Borda Direktora na sednici od 07.03.2012. godine usvojen je biznis plan za 2012. godinu, gde su redukovani troškovi izdavanja za zaposlene i njihova primanja. Rešenjem Izvršnog Načelnika od 19.04.2012. godine, broj 01-1881/2012 smanjen je koeficijent ovde tužiocu, sa 10 na 9 jedinica. Na ovo rešenje ovde tužilac je uložio žalbu dana 19.04.2012. godine, a žalbeni organ tužene na istu nije odgovorio, odnosno nije po istoj odlučivao, te se tužilac tužbom obratio sudu. Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni je sud našao da je tužbeni zahtev osnovan, te je isti usvojio, i odlučio na način kako je napred navedeno.

Ispitujući pobijanu presudu Apelacioni je sud našao da ista nije zahvaćena bitnim povredama odredbi ZPP-a na koje je žalbeni sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a žalbom se neosnovano ukazuje na bitnu povredu iz člana 182 stav 2 tačka n), jer je pobijana presuda u dovoljnoj meri jasna i razumljiva, dispozitiv iste je u skladu sa razlozima o bitnim činjenicama datim u obrazloženju, a razlozi o bitnim činjenicama su u logičkoj vezi sa izvedenim dokazima.

Žalbeni navodi koji ukazuju na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje su neosnovani, jer je prvostepeni sud činjenično stanje, onako kako je napred navedeno pravilno i u dovoljnoj meri utvrdio na osnovu izvedenih dokaza. Visinu razlike u zaradi tužioca nastalu promenom koeficijenta je prvostepeni sud pravilno utvrdio na osnovu nalaza veštaka finansijske struke. I Apelacioni sud, kao i prvostepeni smatra da istom veštačenju valja pokloniti veru, kao stručno i objektivno urađenom, po pravilima nauke i veštinama struke, a po najboljem znanju i umeću angažovanog veštaka. Sem toga,

tužena je na raspolaganju imala i mogućnost da predloži novo veštačenje ili zatraži super veštačenje, a to nije učinila. Pri tako utvrđenom činjeničnom stanju prvostepeni je sud pravilnom primenom člana 55 Zakona o Radu, te člana 245 ZOO našao da je tužbeni zahtev osnovan, te je isti usvojio, pa su stoga žalbeni navodi kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava neosnovani.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni je sud pravilno primenio odgovarajuće odredbe materijalnog prava, te je našao da je tužbeni zahtev delimično osnovan, te su žalbeni navodi koji ukazuju na pogrešnu primenu materijalnog prava neosnovani. Pravilno prvostepeni sud zaključuje da je članom 11 Zakona o Radu propisana sadržina ugovora o radu gde je u stavu 1 tačka 8 propisano da se ugovorom između poslodavca i zaposlenog utvrđuje visina zarade. Članom 55 u stavu 1 Zakona o Radu propisano je da zaposleni ima pravo na platu koja se određuje u skladu sa ugovorom o radu, zakonom, kolektivnim ugovorom, i unutrašnjim aktom poslodavca. Obzirom da je ugovorom o radu koji je zaključen između tužioca i tuženog, a koji je ugovor opet u skladu sa zakonom, kolektivnim ugovorom, i unutrašnjim aktom poslodavca, utvrđena je i plata zaposlenog, te ista ne može biti jednostranom odlukom poslodavca smanjena. Pozivanje u žalbi na odredbe Zakona o Javnim preduzećima nije od uticaja za rešavanje ove pravne stvari, jer se odredbe ovog zakona ne odnose na zaposlene u javnom preduzeću, već na direktora javnog preduzeća i službenike imenovane od strane upravnog odbora u smislu člana 21, dok se na ostale zaposlene imaju primenjivati odgovarajuće odredbe Zakona o Radu. Žalbeni navodi koji ukazuju na neblagovremenost tužbe nisu osnovani, jer pravilno prvostepeni sud u ožalbenoj presudi zaključuje da je rok za podnošenje tužbe kada je reč o novčanim potraživanjima iz radnog odnosa 3 godine, te da se u takvim sporovima ne primenjuju rokovi propisani članom 78 i 79 Zakona o radu, već rok propisan članom 87 istog Zakona.

Na osnovu napred iznetog, Apelacioni sud nalazi da je žalba tuženog neosnovana, te je istu odbio, a prvostepenu presudu potvrdio, i uz primenu člana 195 stav 1 tačka d) Zakona o parničnom postupku, odlučio kao u izreci presude.

APELACIONI SUD KOSOVA

GŽ.br. 5185/2017 od 11.01.2021. godine

PREDSEDNIK VEĆA, SUDIJA

Nenad Lazić
